

Reglen i stk. 2 giver også hjemmel til, at de beslutninger vedrørende de internationale overenskomsters forståelse og administration, som – i overensstemmelse med reglerne i de internationale aftaler – træffes af parterne heri, kan udmøntes i retsregler, hvis dette skønnes nødvendigt. Det bemærkes, at det i de fleste tilfælde er muligt at indarbejde de nævnte beslutninger umiddelbart i den nationale administration, dog således naturligvis, at rammerne for de skønsmæssige afgørelser, som de nationale regler åbner mulighed for, begrænses tilsvarende.

Til nr. 29

Såfremt der ikke løbende eller periodevis foretages pleje af områder, der omfattes af de generelle beskyttelsesregler i § 43 a, stk. 1, f.eks. ved græsning eller høslæt, vil de hurtigt kunne skifte karakter, ofte med uheldige konsekvenser i naturfredningsmæssig henseende.

F.eks. vil heder, strandenge, enge og overdrev, der ikke græsses eller slås, efterhånden gro til. Ligeledes vil moser efterhånden omdannes til skov og søer og gradvis forsumpe. I tilfælde, hvor man vil fastholde eller genskabe områdets karakter, vil det kunne være nødvendigt f.eks. at foretage rydning af opvoksende træer og buske.

Det foreslås derfor i § 62 a, stk. 1, at de offentlige myndigheder, der ejer arealer, som er beskyttet af § 43 a, stk. 1, får pligt til at pleje områderne. Det bemærkes, at selv om staten ikke udtrykkeligt er nævnt, forudsættes det, at de statslige arealforvaltende myndigheder løbende træffer de foranstaltninger, som er nødvendige for at holde deres arealer i en rimelig stand, jf. de almindelige bemærkninger. I givet fald kan miljøministeren udstede nærmere regler herom med hjemmel i *stk. 4*. Under den nævnte plejepagt for statsjede arealer er ikke omfattet arealer, der tilhører kirker og præsteembeder. Dette spørgsmål vil blive optaget til nærmere forhandling med Kirkeministeriet, idet de nævnte arealer heller ikke er omfattet af plejerechten i *stk. 2*.

Pligten til pleje efter *stk. 1* indebærer, at den ansvarlige sørger for, at det område, der er tale om, i hvert fald ikke varigt skifter karakter. Det kan f.eks. indebære, at selvsåede træer på en hede eller eng fra tid til anden fjernes. Der vil således normalt ikke blive tale om store og udgiftskrævende foranstaltninger.

For *privatejede arealer*, der omfattes af beskyttelsesbestemmelserne i §§ 43, 43 a og 48, foreslås det i *stk. 2*, at der gives amtskommunerne ret til at gennemføre plejeforanstaltninger, når dette kan ske uden væsentlig gene for ejeren eller brugeren. Bestemmelsen gælder også for arealer, der tilhører *offentlige stiftelser*. Denne ret vil ifølge forslaget *stk. 3* kunne finde

anvendelse, når ejeren og brugeren er underrettet herom i rimelig tid forinden. Såfremt ejeren eller brugeren i stedet selv ønsker at foretage de nødvendige plejeforanstaltninger, vil de have mulighed for det.

Bestemmelsen giver kun amtskommunen ret til at pleje området, således at der kan ske en opretholdelse af den hidtidige tilstand. Såfremt der ønskes foretaget videregående foranstaltninger, vil det kræve en aftale med ejeren eller rejsning af en fredningssag.

Der vil typisk være tale om foranstaltninger, som vil kunne have en gavnlig indflydelse på mulighederne for at anvende arealet til græsning eller slæt.

Bestemmelsen vil eksempelvis kunne anvendes til rydning af spredte bevoksninger så længe, at det pågældende areal stadig kan karakteriseres som en af de naturtyper, der er omfattet af beskyttelsesbestemmelserne i § 43 a, stk. 1. Plejen kan dog kun ske, i det omfang det er nødvendigt for at undgå, at den hidtidige tilstand ændres. Bestemmelsen kan derfor ikke benyttes til at fremtvinge en tilstand, som eksisterede, før området blev omfattet af bestemmelserne i kapitel V. Dette gælder selvsagt også, hvis der er tale om f.eks. et hede- eller engareal, der på grund af træ- eller buskvækst har groet sig ud af § 43-beskyttelsen. Her giver § 62 a, stk. 2, ikke hjemmel til at genskabe heden eller engarealet, allerede fordi området ikke er omfattet af § 43 a. Som det fremgår af bestemmelsen i *stk. 2*, indebærer den alene en ret for de regionale myndigheder til at gennemføre plejeforanstaltninger, medens spørgsmålet om, i hvilket omfang denne ret kan eller skal udnyttes, afhænger af de økonomiske midler, der stilles til rådighed, jf. almindelige bemærkninger.

Der er et tilsvarende behov for pleje af *jordfaste fortidsminder*, som beskyttes af § 48. Det foreslås derfor samtidig i *stk. 1-2*, at der gives en klarere hjemmel end den hidtidige til at foretage vegetationspleje på fortidsminder, også i tilfælde hvor vegetationen ikke indebærer en umiddelbar trussel mod fortidsmindet, hvilket i almindelighed gælder for træer, der er over 30 år. Hvor f.eks. trærødder truer med at sprænge dyssekamre og lignende, vil tillige § 51, stk. 1, kunne anvendes, men bestemmelsen i dette stykke har ofte efter hidtidig praksis været anset som hjemlende Skov- og Naturstyrelsen ret til at foretage almindelig vegetationspleje til opretholdelse af den tilstand, der fremgår af fredningsbeskrivelsen. Med bestemmelsen gøres denne hjemmel klar.

Pleje af fortidsminderne vegetation er i stigende grad blevet påkrævet på grund af, at fortidsminderne gror til i krat, fordi de ikke længere anvendes til græsning og brændehugst. På tilgroede fortidsminder forsvinder græs og urtevegetation, således at jordoverfladen udsættes for erosion. Plejen virker således sta-